

Vergaderjaar 1991-1992

22 228

Wijziging van de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en enkele andere wetten in verband met maatregelen ter vermindering van het ziekteverzuim, beperking van langdurige arbeidsongeschiktheid en bevordering van de arbeidsmarktkansen van arbeidsongeschikten, herschikking van bevoegdheden in de Ziektewet, alsmede enige technische aanpassingen (terugdringing arbeidsongeschiktheidsvolume)

Nr. 10

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 22 november 1991

I

Artikel III, onderdeel O, wordt vervangen door:

O

Na artikel 59a wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IIIB

Toekennen van bonusuitkeringen en opleggen van geldelijke bijdragen aan werkgevers en de loonkostensubsidie

§ 1. De bonusuitkering

Artikel 59b

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder werkgever verstaan de natuurlijke persoon tot wie of de rechtspersoon tot welke een of meer natuurlijke personen in privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking staan.

Artikel 59c

1. De werkgever heeft recht op een bonusuitkering, indien hij een privaat- of publiekrechtelijke dienstbetrekking in de zin van artikel 3 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering voor onbepaalde tijd of voor bepaalde tijd, doch voor de duur van tenminste één jaar, aangaat met een persoon, die onmiddellijk voorafgaande aan die dienstbetrekking:

a. recht had op een uitkering op grond van deze wet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Stb. 1970, 313);

b. recht zou hebben op toekenning van een uitkering op grond van deze wet, indien artikel 8, eerste lid, niet op hem van toepassing zou zijn; of

c. recht had op een invaliditeitspensioen, een pensioen terzake van arbeidsongeschiktheid of een herplaatsingswachtgeld op grond van de Algemene burgerlijke pensioenwet, de Spoorwegpensioenwet of de Algemene militaire pensioenwet en wiens mate van arbeidsongeschiktheid tenminste 15 % bedraagt.

2. Geen recht op een bonusuitkering bestaat indien aan de werkgever terzake van dezelfde dienstbetrekking een subsidie op grond van artikel 59n of een vrijstelling van werkgeverspremies op grond van de Wet ter bevordering van de werkgelegenheid van werkzoekenden die zeer langdurig werkloos zijn (Stb. 1989, 346) is toegekend. Geen aanspraak bestaat op premievrijstelling of subsidie op grond van laatstgenoemde wet indien terzake van dezelfde dienstbetrekking een bonusuitkering op grond van dit artikel is toegekend.

3. Ten aanzien van dezelfde persoon heeft een werkgever slechts eenmaal recht op een bonusuitkering.

Artikel 59d

1. De hoogte van de bonusuitkering bedraagt de helft van het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1987, 552), dat de in dienst genomen persoon van de werkgever heeft ontvangen over het eerste jaar van de dienstbetrekking.

2. De hoogte van de bonusuitkering voor het aangaan van een dienstbetrekking als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder a, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering bedraagt de helft van de bezoldiging, welke de in dienst genomen persoon van de werkgever heeft ontvangen over het eerste jaar van de dienstbetrekking.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels gesteld worden omtrent de bepaling van het loon of de bezoldiging waarnaar de bonusuitkering wordt berekend.

Artikel 59e

1. De bonusuitkering wordt op een daartoe strekkende schriftelijke aanvraag van de werkgever toegekend.

2. De aanvraag wordt ingediend bij en de beslissing omtrent toekenning van de bonusuitkering wordt genomen door de bedrijfsvereniging waarbij de werkgever voor de uitvoering van de sociale verzekeringswetten op grond van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 3 en 7 tot en met 9 van de Organisatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1989, 119) is aangesloten.

3. Indien de werkgever bij meer dan een bedrijfsvereniging is aangesloten, moet de aanvraag worden ingediend bij en wordt omtrent toekenning van de bonusuitkering beslist door de bedrijfsvereniging welke haar werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe de werkzaamheden, die worden verricht door de in dienst genomen persoon uitsluitend of in hoofdzaak behoren.

4. De aanvraag voor een bonusuitkering voor het aangaan van een dienstbetrekking als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder a, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt ingediend bij en de beslissing omtrent toekenning van de bonusuitkering terzake wordt genomen door het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds.

Artikel 59f

1. De bedrijfsvereniging, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds beslist binnen acht weken op een aanvraag om een bonusuitkering.
2. Een aanvraag wordt niet in behandeling genomen:
  - a. zolang de door de bedrijfsvereniging, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds voor een juiste uitvoering verlangde gegevens of stukken niet zijn overgelegd;
  - b. indien deze is ingediend na afloop van twee maanden na aanvang van de dienstbetrekking.

Artikel 59g

1. De bonusuitkering wordt bij wijze van voorschot betaald:
  - a. binnen een maand na dagtekening van de toekenningsbeslissing; of
  - b. binnen een maand na het tijdstip van de feitelijke indiensttreding, indien dit tijdstip is gelegen na de dagtekening van de toekenningsbeslissing.
2. Het voorschot wordt naar redelijkheid vastgesteld aan de hand van het terzake van de dienstbetrekking overeengekomen loon of de overeengekomen bezoldiging.
3. Uiterlijk veertien maanden na aanvang van de dienstbetrekking wordt aan de hand van een door de werkgever schriftelijk te verstrekken opgave van het betaalde loon of de betaalde bezoldiging het bedrag van de bonusuitkering vastgesteld.
4. Indien de bonusuitkering op een hoger bedrag wordt vastgesteld dan het bedrag van het betaalde voorschot, wordt het verschil binnen een maand aan de werkgever betaald.
5. Hetgeen bij wijze van voorschot teveel is betaald wordt door de werkgever op eerste vordering van de bedrijfsvereniging, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds terugbetaald of door de bedrijfsvereniging, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds verrekend met later te betalen bonusuitkeringen.

Artikel 59h

1. Hetgeen aan bonusuitkeringen onverschuldigd is betaald kan geheel of gedeeltelijk teruggevorderd of verrekend worden met later te betalen bonusuitkeringen:
  - a. gedurende vijf jaar na de dag van betaalbaarstelling indien door toedoen van de werkgever onverschuldigd is betaald; of
  - b. gedurende twee jaar na de dag van betaalbaarstelling, indien het de werkgever redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat onverschuldigd is betaald.
2. Bevoegd tot terugvordering of verrekening van de bonusuitkering is het orgaan dat de bonusuitkering heeft toegekend.

§ 2. De geldelijke bijdrage

Artikel 59i

1. De werkgever is een geldelijke bijdrage verschuldigd voor elke persoon die op de eerste dag van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte tot hem in privaot- of publiekrechtelijke dienstbetrekking in de zin van artikel 3 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering staat, en:
  - a. die recht krijgt op toekenning of verhoging in verband met

toeneming van de arbeidsongeschiktheid van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de in artikel 59c, eerste lid, onder a, genoemde wettelijke regelingen;

b. die recht zou krijgen op toekenning of verhoging in verband met toeneming van de arbeidsongeschiktheid van een uitkering op grond van deze wet, indien artikel 8, eerste lid, niet op hem van toepassing zou zijn; of

c. recht krijgt op toekenning of verhoging in verband met toeneming van de arbeidsongeschiktheid van een invaliditeitspensioen, een pensioen ter zake van arbeidsongeschiktheid of een herplaatsingswachtgeld op grond van de in artikel 59c, eerste lid, onder c, bedoelde wettelijke regelingen en wiens mate van arbeidsongeschiktheid tenminste 15 % bedraagt.

2. Een geldelijke bijdrage is verschuldigd een jaar nadat een in het eerste lid bedoeld recht is verkregen of zou zijn verkregen, tenzij de persoon, bedoeld in dat lid, wiens mate van arbeidsongeschiktheid is bepaald op minder dan 80 tot 100%, voor zijn resterende verdien capaciteit door de werkgever in de gelegenheid wordt gesteld in zijn dienst passende arbeid te blijven verrichten.

3. Een reeds door de werkgever betaalde geldelijke bijdrage kan, zolang de dienstbetrekking voortduurt, op verzoek van de werkgever geheel of gedeeltelijk worden gerestitueerd, indien de persoon, bedoeld in het tweede lid, door de werkgever na betaling van de geldelijke bijdrage alsnog in de gelegenheid wordt gesteld voor zijn resterende verdien capaciteit passende arbeid te gaan verrichten.

4. Een werkgever is in een kalenderjaar aan geldelijke bijdragen niet meer verschuldigd dan een bedrag van 5% van het totaal aan loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering of bezoldiging dat hij aan tot hem in dienstbetrekking staande personen over het kalenderjaar voorafgaande aan het jaar waarin de geldelijke bijdrage verschuldigd is geworden, heeft betaald.

Artikel 59j

1. De geldelijke bijdrage wordt gesteld op het jaarloon van de persoon voor wie de geldelijke bijdrage is verschuldigd. Bij de berekening van het jaarloon wordt uitgegaan van het terzake van de dienstbetrekking overeengekomen vaste, naar tijdsruimte vastgestelde loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, of de overeengekomen vaste bezoldiging, zoals dat loon of die bezoldiging golden op de dag voorafgaande aan de eerste dag van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte.

2. Bij ministeriële regeling kan voor verschillende groepen van werkgevers, afhankelijk van het voor die groepen van werkgevers te bepalen arbeidsongeschiktheidsrisico, de hoogte van de geldelijke bijdrage lager worden vastgesteld en kunnen tevens nadere regels worden gesteld omtrent de bepaling van het loon of de bezoldiging waarnaar de geldelijke bijdrage wordt berekend.

3. Onder arbeidsongeschiktheidsrisico wordt verstaan het totale aantal toegekende uitkeringen op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering gedeeld door het aantal voor die wet verzekerde werknemers, uitgedrukt in een percentage.

4. De bedrijfsvereniging stelt voor het onderdeel of de onderdelen van het bedrijfs- en beroepsleven, bedoeld in artikel 3 van de Organisatiewet Sociale Verzekering, waarover zij haar werking uitstrekt elk jaar uiterlijk in september het arbeidsongeschiktheidsrisico over het afgelopen kalenderjaar vast. Indien bij de bedrijfsvereniging werkgevers zijn aangesloten die voldoen aan het bepaalde in artikel 2, tweede lid, onder a of b, van de Wet arbeidsvoorwaardenontwikkeling gepremieerde en gesubsidieerde sector (Stb. 1985, 695), stelt de bedrijfsvereniging een afzon-

derlijk arbeidsongeschiktheidsrisico vast voor bij ministeriële regeling nader te bepalen groepen van werkgevers, genoemd in de bijlage bij het op grond van artikel 5, eerste en tweede lid, van genoemde wet getroffen besluit.

5. Het Algemeen burgerlijk pensioenfonds stelt voor de werkgevers van de verzekerden, bedoeld in artikel 8, eerste lid, die aanspraak of uitzicht hebben op pensioen terzake van arbeidsongeschiktheid krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet elk jaar uiterlijk in september het arbeidsongeschiktheidsrisico over het afgelopen kalenderjaar vast.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt onder arbeidsongeschiktheidsrisico verstaan het totale aantal aan de in het vijfde lid genoemde verzekerden toegekende uitkeringen op grond van deze wet, gedeeld door het totale aantal genoemde verzekerden, uitgedrukt in een percentage.

7. Het Spoorwegpensioenfonds stelt voor de werkgever van de verzekerden, bedoeld in artikel 8, eerste lid, die aanspraak of uitzicht hebben op invaliditeitspensioen krachtens het Spoorwegpensioenfonds, elk jaar uiterlijk in september het arbeidsongeschiktheidsrisico over het afgelopen kalenderjaar vast.

8. Voor de toepassing van het zevende lid wordt onder arbeidsongeschiktheidsrisico verstaan het totale aantal aan de in het zevende lid bedoelde verzekerden toegekende uitkeringen op grond van deze wet, gedeeld door het totale aantal genoemde verzekerden, uitgedrukt in een percentage.

9. Voor de toepassing van het vijfde tot en met achtste lid wordt onder toegekende uitkeringen op grond van deze wet tevens verstaan uitkeringen, die aan de in die leden bedoelde verzekerden zouden zijn toegekend, indien artikel 8, eerste lid, niet op hen van toepassing zou zijn geweest.

Artikel 59k

1. Bij de vaststelling en invordering van de geldelijke bijdrage wordt op verzoek van de werkgever van de in artikel 6, eerste lid, onder a, bedoelde en met toepassing van artikel K2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet of artikel K2 van de Spoorwegpensioenwet herplaatsbaar verklaarde verzekerde reeds door hem op grond van artikel K4 van beide genoemde wetten betaald herplaatsingswachtgeld in mindering gebracht.

2. Indien de werkgever van de in artikel 6, eerste lid, onder a, bedoelde verzekerde na betaling van de geldelijke bijdrage ten aanzien van die verzekerde herplaatsingswachtgeld verschuldigd wordt, wordt op zijn verzoek de geldelijke bijdrage:

a. geheel gerestitueerd indien het door hem betaalde herplaatsingswachtgeld het bedrag van de geldelijke bijdrage overtreft; of

b. gedeeltelijk gerestitueerd tot aan het bedrag van het door hem betaalde herplaatsingswachtgeld indien dit minder bedraagt dan het bedrag van de geldelijke bijdrage.

Artikel 59l

1. Bevoegd tot vaststelling, invordering of restitutie van de geldelijke bijdrage is:

a. in de gevallen bedoeld in artikel 59i, eerste lid, onder a, de bedrijfsvereniging waarbij de in dat lid bedoelde werkgever is aangesloten;

b. in de gevallen, bedoeld in artikel 59i, eerste lid, onder b en c, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds.

2. Op de vaststelling en invordering van de geldelijke bijdrage zijn de

artikelen 11, vierde en vijfde lid, en 13 tot en met 16 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59m

Het bepaalde in de vorige en deze paragraaf is niet van toepassing ten aanzien van:

- a. de werkgever van degene die een arbeidsverhouding heeft of aangaat als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder c, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;
- b. instellingen als bedoeld in artikel I- A1, onder d1 tot en met d5, d8 tot en met d10 en d12 van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel (Stb. 985, 110);
- c. degene die arbeidskrachten ter beschikking stelt, zoals bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder i van de Arbeidsvoorzieningswet (Stb. 1990, 402), ten aanzien van die arbeidskrachten;
- d. de Jeugdwerkgarantieorganisaties, bedoeld in artikel 3 van de Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250);
- e. de banenpools, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder d, van de Rijksbijdrageregeling banenpools (Stcrt. 1990, 169);
- f. de Minister van Defensie als werkgever van degene die krachtens de Algemene militaire pensioenwet aanspraak of uitzicht heeft op pensioen terzake van arbeidsongeschiktheid of die zijn militaire dienstplicht of in plaats daarvan vervangende dienst vervuld.

§ 3. De loonkostensubsidie

Artikel 59n

1. De Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds kan een subsidie toekennen aan een werkgever die een privaot- of publiekrechtelijke dienstbetrekking in de zin van artikel 3 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of een op grond van de artikelen 4 of 5 van die wet daarmee gelijkgestelde arbeidsverhouding aangaat met een persoon die door de Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds is bemiddeld.

2. De subsidie bedraagt per jaar ten hoogste 20% van het overeengekomen bruto loon uit de dienstbetrekking, gedurende maximaal 4 jaar.

3. De Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds kan aan een werkgever, aan wie op grond van het eerste lid subsidie is toegekend, ter tegemoetkoming in de kosten van training en begeleiding van de arbeidsongeschikte een eenmalige subsidie van ten hoogste f 4000,- toekennen.

4. Een subsidie op grond van dit artikel wordt niet toegekend indien aan de werkgever terzake van dezelfde dienstbetrekking een bonusuitkering als bedoeld in artikel 59c, eerste lid, dan wel een subsidie op grond van de Wet loonkostenreductieregeling op minimumloonniveau (Stb. 1990, 330) is toegekend. Indien op grond van dit artikel aan de werkgever subsidie is toegekend, bestaat terzake van dezelfde dienstbetrekking geen aanspraak op premievrijstelling op grond van de Wet ter bevordering van de werkgelegenheid van werkzoekenden die zeer langdurig werkloos zijn (Stb. 1989, 346).

5. De in het eerste lid bedoelde subsidie kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd indien de dienstbetrekking eindigt binnen de periode waarvoor de subsidie is toegekend, behoudens in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, en overigens in de gevallen, bedoeld in artikel 59h, eerste lid, onder a en b.

6. De in het derde lid bedoelde subsidie kan geheel of gedeeltelijk

worden teruggevorderd indien de dienstbetrekking eindigt binnen de periode waarvoor deze is aangegaan, behoudens in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, en overigens in de gevallen, bedoeld in artikel 59h, eerste lid, onder a en b.

7. Ter financiering van de in dit artikel bedoelde subsidies wordt aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds alsmede aan het Spoorwegpensioenfonds ten laste van het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds een budget toegekend. Het budget wordt per kalenderjaar door het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds, onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad, vastgesteld.

8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent:

- a. de nadere voorwaarden voor toekenning van de in het eerste en derde lid bedoelde subsidies;
- b. de toekenning, uitbetaling en terugvordering van de subsidies;
- c. hetgeen overigens voor de uitvoering van dit artikel noodzakelijk is.

9. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat dit artikel voor groepen werkgevers, dan wel voor categorieën dienstbetrekkingen of daarmee gelijkgestelde arbeidsverhoudingen buiten toepassing blijft.

10. De voordracht voor de in het vijfde, zesde, achtste en negende lid bedoelde algemene maatregelen van bestuur wordt gedaan door Onze Minister in overeenstemming met de ministers wie het mede aangaat.

II

Artikel III, onderdeel P, wordt vervangen door:

P

In artikel 64, eerste lid, vervalt «33a», wordt na «34» ingevoegd «35» en wordt «57a of 58, eerste en tweede lid» vervangen door «57a, 58, eerste en tweede lid, of 59i, tweede en derde lid».

III

In artikel III, onderdeel R, wordt «artikel 57b, eerste lid» vervangen door: artikel 59c, eerste lid.

IV

In artikel III, onderdeel T, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In het nieuwe onderdeel f van artikel 79 wordt «artikel 57b, eerste lid» vervangen door: artikel 59c, eerste lid.

2°. Het nieuwe onderdeel g van artikel 79 wordt vervangen door:

g. betrekking heeft op de vaststelling, invordering en restitutie van de geldelijke bijdrage, bedoeld in artikel 59i, eerste lid;.

3°. In het nieuwe onderdeel h van artikel 79 wordt «artikel 57c, eerste tot en met derde lid» vervangen door: artikel 59n, eerste tot en met derde lid.

V

In artikel VIII, onderdeel A, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Onder 1° wordt het nieuwe onderdeel d van het eerste lid van artikel 35 vervangen door:

d. de teruggevorderde bonusuitkering, alsmede de geldelijke bijdrage, bedoeld in respectievelijk artikel 59c, eerste lid en artikel 59i, eerste lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;

2°. Onder 2° wordt in het nieuwe onderdeel f van het tweede lid van artikel 35 «artikel 57b, eerste lid» vervangen door «artikel 59c, eerste lid» en wordt in het nieuwe onderdeel g van het tweede lid van artikel 35 «artikel 57c, zevende lid» vervangen door «artikel 59n, zevende lid».

VI

Onder vernummering van de artikelen XV tot en met XVIII tot XVI tot en met XIX wordt na artikel XIV een nieuw artikel XV ingevoegd, luidende:

Artikel XV

1. Tot een bij koninklijk besluit nader te bepalen tijdstip wordt artikel 59j, eerste lid, eerste volzin, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet als volgt gelezen:

De geldelijke bijdrage wordt gesteld op de helft van het jaarloon van de persoon voor wie de geldelijke bijdrage is verschuldigd.

2. De werkgever, bedoeld in artikel 59i, eerste lid, is geen geldelijke bijdrage verschuldigd, indien de eerste dag van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte gelegen is meer dan een jaar voor de datum van inwerkingtreding van deze wet.

TOELICHTING

1. Algemene opmerkingen

Een groot aantal fracties heeft in het voorlopig verslag aangegeven moeite te hebben met het feit dat bij het bms zoveel bij nadere regelgeving wordt uitgewerkt. Gelet op het nogal zware instrument wat het bms toch is, werd gepleit voor een uitgebreidere wettelijke regeling. In de memorie van antwoord heb ik aangegeven te willen bezien in hoeverre de nadere invulling van het bms in de wet zelf zou kunnen worden opgenomen en daartoe eventueel een nota van wijziging op het voorstel van wet in te dienen. Deze nadere afweging heeft er toe geleid, dat ik thans het voorstel doe een uitgewerkte bms-regeling in de wet zelf op te nemen. Bij deze nota van wijziging wordt daartoe voorzien in een in de AAW nieuw in te voegen hoofdstuk IIIB, waarin behalve de bms-regeling ook de loonkostensubsidieregeling een plaats krijgt.

Hierna zal niet meer worden ingegaan op de algemene achtergronden van het bms. Daarover is reeds het nodige vermeld in de memorie van toelichting, de memorie van antwoord en de nota naar aanleiding van het eindverslag. Aan de hand van de verschillende artikelen zal hierna nader worden ingegaan op de nadere vormgeving van het bms. Waar nodig zal aangegeven worden op welke punten deze nadere uitwerking afwijkingen vertoont ten opzichte van hetgeen daarover reeds in de voorgaande stukken is vermeld.

2. Toelichting bij de artikelen

Onderdeel I

Artikel 59b

In dit artikel wordt het begrip werkgever voor de toepassing van het bms gedefinieerd. Dit is nodig, omdat de AAW dit begrip overigens niet kent.

Artikel 59c

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 59c bevat de hoofdregel voor het recht op een bonusuitkering. In vergelijking met de tekst van het oorspronkelijk voorgestelde artikel 57b, eerste lid AAW verschilt deze bepaling niet, behalve dat de arbeidsverhoudingen die op grond van de artikelen 4 en 5 van de WAO met een dienstbetrekking zijn gelijkgesteld, niet voor een bonusuitkering in aanmerking komen. De oorspronkelijke tekst van artikel 57b AAW ging er van uit, dat in principe alle arbeidsverhoudingen (inclusief de zogenaamde «rariteiten») voor een bonusuitkering in aanmerking zouden kunnen komen, doch dat daar op grond van het negende lid van het oorspronkelijk voorgestelde artikel 57b AAW bij algemene maatregel van bestuur beperkingen aan konden worden gesteld. Nu de uitwerking bij wet zelf geschiedt, betekende een en ander dat reeds thans een afweging diende te worden gemaakt of een beperking is aangewezen. Deze afweging heeft er toe geleid, dat er van af is gezien voor de zeer bijzondere arbeidsverhoudingen welke als rariteiten aangemerkt worden een bonusuitkering toe te kennen.

Het tweede lid bevat een regeling waarbij cumulatie wordt voorkomen van een bonusuitkering met een subsidie op grond van de Wet Vermeend/ Moor of de middels het onderhavige voorstel van wet in de AAW opgenomen loonkostensubsidie van de GMD. Deze regeling verschilt niet van de oorspronkelijk in artikel 57b, tweede lid, AAW voorgestelde regeling.

Het derde lid bevat een regeling, die moet voorkomen, dat voor dezelfde gedeeltelijk arbeidsgeschikte persoon, met een gedeeltelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering, telkenmale na afloop van een dienstverband voor bepaalde tijd opnieuw een dienstverband voor bepaalde tijd wordt aangegaan, waarvoor ook telkenmale een bonusuitkering toegekend zou kunnen worden.

Artikel 59d

In dit artikel wordt bepaald wat de hoogte van de bonusuitkering is. Als principe is er van uitgegaan, dat de bonusuitkering gelijk is aan zes maanden loon van de in dienst genomen persoon. Bij de nadere uitwerking is thans gekozen dit uitgangspunt te vertalen in de bepaling, dat de bonusuitkering wordt vastgesteld op de helft van het loon over het eerste jaar van de dienstbetrekking. Dit sluit in de eerste plaats aan bij het feit, dat als minimale voorwaarde voor het verkrijgen van een bonusuitkering een dienstverband van tenminste een jaar moet worden aangegaan. In de tweede plaats zorgt de voorgestelde methode er voor, dat als onverhoopt de dienstbetrekking voortijdig eindigt of bijvoorbeeld de omvang van de dienstbetrekking tussentijds wijzigt, de bonusuitkering steeds in dezelfde verhouding tot het werkelijk verdiende loon staat. Tijdens het betrokken jaar genoten – al dan niet via de werkgever uitbetaald – ziekingeld blijft uiteraard buiten de berekening.

Artikel 59e

Dit artikel bevat bepalingen van procedurele aard, die logisch aansluiten op de wijze waarop de sociale zekerheid is georganiseerd.

Artikel 59f

Ook dit artikel bevat regels van procedurele aard. De termijn, genoemd in het eerste lid, komt overeen met de algemene termijn die in de Algemene wet bestuursrecht is voorzien ten aanzien van het door organen nemen van beschikkingen.

Artikel 59g

Zoals in de memorie van toelichting en ook in de memorie van antwoord is aangegeven gaat naar de mening van het kabinet van een systeem, waarbij de bonusuitkering meteen betaalbaar wordt gesteld, de meest stimulerende werking uit. Bij nadere beschouwing meen ik dat een voorschotregeling, zoals thans voorgesteld in artikel 59g, voldoet aan het genoemde uitgangspunt en dat daarmee tevens een ook juridisch en uitvoeringstechnisch adequate uitwerking is gegeven aan het toekennen van bonusuitkeringen. Voorts is een dergelijke voorschotregeling niet ongebruikelijk als het gaat om toekennen van uitkeringen of subsidies. De nu voorgestelde uitwerking betekent overigens ook, dat vele terugvorderingsproblemen voorkomen kunnen worden. Bij de voorschotregeling wordt de bonusuitkering als het ware onder de voorwaarde van een latere, definitieve vaststelling van de hoogte daarvan, aan de werkgever betaald. Indien achteraf blijkt dat te veel is betaald, dan dient het bij wijze van voorschot te veel betaalde door de werkgever te worden terugbetaald. Dit systeem geldt bijvoorbeeld ook ten aanzien van de bij wijze van voorschot verstrekte werkloosheidsuitkeringen. Indien blijkt dat te weinig aan voorschot is betaald, wordt uiteraard het verschil tussen het definitief vastgestelde bedrag en het voorschot alsnog uitbetaald.

Doordat bij de definitieve vaststelling wordt uitgegaan van werkelijk betaald loon of werkelijk betaalde bezoldiging is, zoals reeds is aangegeven, een terugvorderingsbepaling bij tussentijdse beëindiging van de dienstbetrekking niet noodzakelijk.

Het eerste lid regelt de termijn waarbinnen het voorschot betaald moet worden. Het bepaalde onder b voorkomt dat in situaties, waarin weliswaar een dienstbetrekking is aangegaan waarvoor een bonusuitkering is toegekend, maar de in dienst genomen persoon feitelijk geen arbeid gaat verrichten, toch meteen een betaling moet plaatsvinden.

Artikel 59h

Dit artikel voorziet in de gangbare terugvorderingsmogelijkheden indien het onverschuldigd betaald zijn van een bonusuitkering te wijten is aan de werkgever. Een dergelijke bepaling was reeds voorzien in het zesde lid van het oorspronkelijk voorgestelde artikel 57b AAW.

Artikel 59i

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 59i bevat de grondslag voor de door werkgevers verschuldigde geldelijke bijdrage. Deze bepaling wijkt in essentie niet af van de oorspronkelijk voorgestelde regeling.

Het kabinet heeft, zoals in de memorie van toelichting is aangegeven, als uitgangspunt genomen, dat het niet in de rede ligt een geldelijke

bijdrage bij de werkgever in rekening te brengen indien een gedeeltelijk arbeidsgeschikte voor zijn resterende verdien capaciteit in zijn dienst arbeid blijft verrichten. Dit uitgangspunt is thans vormgegeven volgens de bepaling van het tweede lid van artikel 59i, dat geen geldelijke bijdrage is verschuldigd indien de werkgever de gedeeltelijk arbeidsgeschikte in de gelegenheid stelt passend werk te verrichten. Praktisch wordt daarmee hetzelfde bereikt als met de werkwijze, waarbij in die gevallen van invordering van de geldelijke bijdrage wordt afgezien. Het derde lid van artikel 59i biedt de mogelijkheid om een werkgever de geldelijke bijdrage geheel of gedeeltelijk terug te betalen indien na betaling daarvan alsnog de gedeeltelijk arbeidsgeschikte de gelegenheid krijgt om voor zijn resterende verdien capaciteit aan het werk te blijven in dienst van de werkgever. Daarmee wordt een extra prikkel gecreëerd om gedeeltelijk arbeidsgeschikten in dienst te houden en passend werk beschikbaar te stellen.

Voor de beoordeling of de gedeeltelijk arbeidsgeschikte met passend werk bij zijn werkgever de resterende verdien capaciteit benut, acht het kabinet advisering door de GMD aangewezen. Daartoe is voorzien in een aanvulling van artikel 64, eerste lid, AAW welke is opgenomen in onderdeel II van deze nota van wijziging.

Het vierde lid van artikel 59i stelt een maximum aan het totaal van de door een werkgever in een jaar te betalen geldelijke bijdragen. Deze regeling komt overeen met de oorspronkelijk voorgestelde maximeringsbepaling.

Artikel 59j

Dit artikel bevat bepalingen ter vaststelling van de hoogte van de geldelijke bijdragen. Het eerste lid bepaalt de geldelijke bijdrage op de door het kabinet uiteindelijk gewenste hoogte van een jaarloon. Zoals in de memorie van antwoord is opgemerkt was de verhoging van de geldelijke bijdrage tot aan het bedrag van een jaarloon onderdeel van het aanvullende pakket maatregelen waarover het kabinet in juli en augustus 1991 besluiten heeft genomen. Daarbij werd aangegeven dat de feitelijke effectuering eerst op een later moment zou plaatsvinden. Er is dan ook in onderdeel VI van deze memorie van toelichting voorzien in een bepaling, op grond waarvan tot een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip de geldelijke bijdrage wordt gesteld op de helft van een jaarloon, hetgeen overeenkomt met het aanvankelijke uitgangspunt van een geldelijke bijdrage van zes maanden salaris.

Het tweede lid bevat de basis om volgens de in de memorie van antwoord weergegeven systematiek voor groepen van werkgevers een lagere geldelijke bijdrage vast te stellen, afhankelijk van het arbeidsongeschiktheidsrisico. Dit zal om redenen vermeld in de memorie van antwoord bij ministeriële regeling geschieden.

De leden drie tot en met negen voorzien in de noodzakelijke nadere regels omtrent de bepaling van het arbeidsongeschiktheidsrisico door de bedrijfsverenigingen, het ABP en het Spf en vormen de wettelijke uitwerking van de systematiek zoals die in de memorie van antwoord uiteen is gezet.

Bij het vierde lid zij opgemerkt, dat het daar ook gaat om de bepaling van afzonderlijke arbeidsongeschiktheidsrisico's voor werkgevers in de g + g-sector. Daarmee kan voorzien worden in de voor die sector in verband met het budgettaire evenwicht gewenste differentiatie in de geldelijke bijdragen.

Het negende lid is technisch van aard en noodzakelijk voor een juiste definitie van het arbeidsongeschiktheidsrisico voor de overheidssector.

Artikel 59k

Dit artikel voorziet in de aangekondigde anticumulatieregeling voor overheidswerkgevers die ook herplaatsingswachtgeld zijn verschuldigd. Herplaatsingswachtgeld dient naar de mening van het kabinet als geldelijke bijdrage te worden aangemerkt. Zonder nadere bepaling zouden immers overheidswerkgevers voor arbeidsongeschikt geworden werknemers dubbel worden aangeslagen. Het eerste lid voorziet in een regeling, waarbij bij de vaststelling van de verschuldigde geldelijke bijdrage rekening wordt gehouden met reeds betaald herplaatsingswachtgeld. Het tweede lid voorziet in een restitutieregeling voor de gevallen waarin na betaling van de geldelijke bijdrage de werkgever herplaatsingswachtgeld verschuldigd wordt.

Artikel 59l

Ook dit artikel bevat bepalingen van meer procedurele aard. Het eerste lid geeft aan welk orgaan bevoegd is de daar genoemde beslissingen te nemen.

Het tweede lid bevat overeenkomstig de oorspronkelijk voorgestelde regeling de van overeenkomstige toepassingverklaring van bepalingen inzake de incasso van de premie voor de sociale verzekeringswetten op de invordering van de geldelijke bijdragen.

Artikel 59m

Dit artikel noemt een aantal categorieën werkgevers die van het bms dienen te worden uitgesloten.

De uitzondering onder a betreft de niet-verzekeringsplichtige arbeidsverhouding van degenen die ten behoeve van iemands persoonlijke aangelegenheden huishoudelijk werk verricht op doorgaans minder dan drie dagen per week.

De onder b genoemde instellingen betreffen de zogenaamde declaratie-sectoren uit het onderwijs. Op de achtergrond van de uitzondering van deze instellingen is in de memorie van toelichting reeds nader ingegaan.

De uitzondering onder c betreft de uitzendbureaus, uiteraard alleen ten aanzien van de uitzendkrachten. Gelet op de aard van de arbeidsverhouding tussen uitzendbureaus en uitzendkracht kunnen uitzendbureaus niet voor toekenning van de bonusuitkering in aanmerking komen, zodat bij toepassing van het bms het evenwicht zoek zou zijn.

De uitzondering van werkgevers genoemd onder e en f zijn eveneens reeds aangekondigd in voorgaande stukken.

Artikel 59n

In dit artikel is de ongewijzigd gebleven loonkostensubsidieregeling voor de GMD opgenomen.

Onderdeel II

Dit onderdeel is reeds toegelicht bij de toelichting op artikel 59i.

Onderdelen III, IV en V

Deze onderdelen betreffen aanpassingen in artikelen van de AAW en de Wet financiering volksverzekeringen in verband met de nieuwe artikelnummering van het bms.

Onderdeel VI

Het eerste lid van het in dit onderdeel opgenomen artikel XV bevat de bij artikel 59j (opgenomen in onderdeel I van deze nota van wijziging) reeds toegelichte overgangsbepaling terzake van de hoogte van de geldelijke bijdrage.

Het tweede lid regelt, dat geldelijke bijdragen niet eerder betaald behoeven te worden dan een jaar ná inwerkingtreding van deze wet.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld